

דִּבְרֵי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

לְהַבְדִּיל בֵּין עֵקֶר לְטָפֶל – מִטּוֹת

דְּנִיאל הַמֵּתוֹק חָזַר מֵהַגָּנָה וּבָכָה בְּכִי מָר,
"נִפְלַתִי לְכַבִּישׁ וְהַפְדּוֹר הִתְפּוֹצֵץ", אָמַר בְּלֵב נִשְׁבָּר.
"וְאַתָּה, הָאֵם נִפְצָעֶתָ? בְּנֵי הַיָּקָר, אִיךָ הַמְרָגָשׁ?"
"לֹא קָרָה לִי כָלוּם", עָנָה דְּנִיאל, אָבֵל הַפְּדּוֹר הִחְדָּשׁ....

דְּנִיאל יְקִירִי, הָעֵקֶר שְׁאֵתָה חַי וְבָרִיא,
חֲשׂוֹב שֶׁתִּלְמַד לְהַבְדִּיל מָה טָפֶל וּמָה עֵקֶרִי.
תִּלְמַד מִמָּה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוֹ לְשִׁבְט גָּד וִירְאֻבֵּן,
לְאַחֵר שֶׁבִקְשׁוּ לְהַשְׁאֵר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.

"גִּדְרֹת צֹאן נִבְנְהָ לְמִקְנֵנוּ וְעָרִים לְטַפְנוּ"
הַקְדִּימוּ אֶת הַבְּהֵמוֹת וְהַמִּמּוֹן לִפְנֵי הַמִּשְׁפָּחָה וְהַיְלָדִים,
וּמֹשֶׁה הִשְׁיֵב: "הֲרִי זֶה טְעוּת וּבִלְבּוֹל, לֹא כֹף מִתְנַהֲגִים"

הַדְּבָר הָעֵקֶרִי זֶה מִשְׁפָּחָה וּבְנֵי אָדָם,
הַמִּמּוֹן בְּעֵדִיפוֹת שְׁנִיָּה, לֹא בְּשִׁבִּילֹו נִבְרָא הָעוֹלָם.
"בְּנוֹ לָכֶם עָרִים לְטַפְכֶּם וְגִדְרֹת לְצֹאנְכֶם"
סֹדֶר עֵדִיפוֹת מְאֹד חָשׂוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

כֹּף גַּם אֵתָה דְּנִיאל הַצַּדִּיק וְהָאֱהוֹב,
הָעֵקֶר שְׁאֵתָה בָּרִיא, כְּדוֹר אֶפְשָׁר תַּמִּיד לְקִנּוֹת שׁוֹב.
תַּמִּיד תַּבְדִּיל בְּחַיִּים בֵּין טָפֶל לְעֵקֶר,

אִיךָ קָרָאתִי?

בְּחִירָה נְכוֹנָה בְּעֵינֵי ה', זֶה דְּבָר מְאֹד יָקָר."